

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki E. S.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. SELİM BABAVATAN - 23730 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : 27/05/2010 tarihinde Gazze'ye insani yardım götüren kafiyle yola çıkmak için Antalya limanında Mavi Marmara gemisine bindim. Gemide tamamen sivil insanlar vardı. Gemide herhangi bir silah yoktu. Antalya limanında sıkı bir aramadan geçerek gemiye alındık. Gemi uluslararası sulara gidip, İsrail'in ve Mısırın sularına dahi girmeden direk olarak Gazze karasularına girip Gazze'ye gidecekti. Gemide insani yardım malzemeleri dışında başka kesinlikle hiçbir şey yoktu. Yiyecek, ilaç ve inşaat malzemesi gibi insani yardım malzemeleri. Gemiye bindiğimiz ilk andan itibaren çok güzel bir ortam vardı. Güney Kıbrıs açıklarında Avrupa'dan gelen gemileri bekledik. Ben Mavi Marmara adlı gemideydim. Bizim gemimiz dahil 6 gemi ile burada buluştuktan sonra birlikte Gazze'ye doğru yola çıktık.Gemi uluslararası sularda seyrederken 30 Mayıs 2010 Pazar gecesi İsrail savaş gemilerini, helikopterlerini gördük. Sayabildiğimiz 4 tane savaş gemisi, 10 civarında helikopter vardı. İsrail donanmasından gemimize yönelik ablukaj başladı. İsrail askerleri bize tam saat 04:30 sıralarında 4 savaş gemisi, 40 tan fazla hücum botu, 10 civarında helikopterle saldırdı. Ses ,sis ve gaz bombaları hücum botlarından atılmaya başlandı. Bu sırada geminin 2 katındaki güvertesindeydim. Gemiye helikopterlerden ve hücum botlarından sürekli bombalar ve mermiler sıkıyorlardı. Hemen yanı başımda patlayan ses bombaları yüzünden birkaç kere geçici sağırılık yaşadım. Plastik mermi de kullanıyorlardı, gerçek mermi de. Sis bombalarını daha çok ön tarafa attılar, rüzgarın etkisiyle bütün gemiyi kapladı Bulduğumuz yere de sürekli ses ve sis bombaları düşüyordu. Bu sırada konumum itibariyle helikopterin indirme yaptığı anı çok net bir şekilde gördüm. Askerler daha inerken mermi sıkıyorlardı. İki ateş arasında kalmıştım. Hücum botlarından atılan 2 plastik mermi göğsüme isabet etti. Ne mermisi olduğunu bilmediğim birkaç mermi daha isabet etti. temas ettiği anda patlıyor ve içinden misketten daha küçük beyaz yuvarlak şeyler çıkıyordu. Yukarıda sayabildiğim kadarıyla 35 kadar İsrail askeri helikopterden gemimize inmişti. Yukarıda ölü ve yaralı sayısının arttığını öğrendim. Bu sırada gördüğüm olay beni dehşete düşürdü.

Üst katta kim olduğunu bilmediğim bir arkadaşımı iki İsrail askeri yatırmış tekmeliyor ve ateş ediyordu. Daha sonra televizyonda gördüğümde bu arkadaşımın Furkan Doğan olduğunu öğrendim. Furkan benim Antalya'da tanıştığım ve çok sevdiğim, döndüğümüzde de görüşmeyi düşündüğüm çok samimi bir arkadaşım. Bütün ölenlere üzüldüm ama Furkan'ın üzüntüsü tarif edilebilecek gibi değil. Hem yaralı ve yukarıda yalnız kalan arkadaşlara yardımcı olmak hem de gemimizi korumak için yukarı çıkmamız söylenildi. Eğer yukarıdaki arkadaşlarım öldüyse yukarıya çıktığım an ben de ölecektim. Az sonra öldürülecektim. Çünkü o zaman kadar gördüğüm manzara İsrail askerlerinin acımasının olmadığını bana çok iyi anlatıyordu. Yukarı çıktığımda bir İsrail askeriyle karşı karşıya kaldım. Tepeden tırnağa

silahla donatılmış, ayaklarının üstünde bile kurşun geçirmez zırh olan bir askerdir. Sadece gözleri görünüyordu. Hiç bir şey demeden direk ateş etti ve sol bacağımdan beni vurdu. Bu sırada gördüğüm manzaraya inanmadım. Her yer kan, ve sürekli yaralı taşınıyordu içeri, hala bu manzara gözümün önüne geliyor ve sıçrayarak uykudan uyanıyorum. Bacağımyı yani vurduğum yeri kontrol edince çok büyük bir morluk ve silahının dipçığıyle mi yoksa bıçakla mı yaptığını bilemediğim 20 cm'lik bir yara vardı. Gözlüğümlü kırıldığı için yüzümdede bir yara vardı.Şok içinde dışarı çıktığımda, gözümün önünde iki arkadaşım nerden geldiği belli olmayan kurşunlarla bacaklarından vuruldu. Bu atışların durdurmaya yönelik atışlar olmadığına eminim. Çünkü bacaklarından vurulan herkes kasıkların yakın yerden vurulmuştu. Biraz anatomi bilgim vardır. Buradaki damar şah damarından sonra en çok kanayan, yaklaşık 1.5 litre kanayan bir damar. 15dk içinde insanı kan kaybından öldürecek bir damar.Bu sırada bulunduğum yerden Köprü üstü denilen yere yani geminin en üst kısmına çıkan yere baktığımda gördüğüm manzara beni bir kez daha dehşete düşürdü. Yukardan aşağıya oluk oluk kan akıyordu. İsrail askerleri ateş açmaya başlayınca tekrar içeri girdim. Bu sırada dışarıdan, yanımdaki bir arkadaşımın üzerinde lazer gördüm. Ani bir hareketle onu çektim ve ben çeker çekmez bir kurşun geldi. Bu sırada içerden anons yaptılar gemiyi ele geçirdiler salonlara gidin ve herhangi bir direniş göstermeyin diye. İlk saldırı anından yaklaşık 1 saat sonrasıydı bu. Beyaz bayrak kaldırılmıştı. Cevdet Kılıçlar bu sırada öldü. Bize söylenildiği gibi 2. ve 3. salonlara gittik. 50 den fazla yaralı ve o sırada cenazelerine ulaşabildiğimiz İsrail askerlerinin açmış olduğu ateş sonucunda öldürülen 4 arkadaşımız oradaydı. Daha sonra İsrail askerleri bizi tek tek güverteye aldı. Ellerimizi bazılarımızın arkadan bazılarımızın da önden acıtacak şekilde, çok sıkı bir şekilde kelepçelediler. Ağır yaralı arkadaşlarımızın bile ellerini kelepçelediler. Sürekli bize hakaret ettiler, sertçe ittiler, vurdular. Güvertede yaklaşık 5 saat ellerimiz kelepçeli, dizüstünde yerlere oturarak güneş altında beklettiler. Tam tepemize helikopter geliyordu rüzgarıyla hem bizi donduruyor hem de denizden aldığı tuzlu suyu üstümüze atıyordu. Sonra gidiyor güneş altında bizi pişiriyor, tam terden sırlıslıkam olduğumuz zaman helikopter tekrar gelip rüzgarıyla bizi tekrar donduruyordu. Bu sırada İsrail askerleri de keyfi olarak bize tekme atıyor, silahlarının arkalarıyla vuruyorlar ve bu sırada sürekli “One Minute” diyorlardı.Yaklaşık 5 saat boyunca burada bekledikten sonra tekrar bizi içeri almaya başladılar. İçeriye girdiğimiz anda biz yukardayken aşağıda ne yaptıklarını anladık. Bütün eşyalarımızı dağıtmışlar, elektronik eşyalarımızı kırmışlar, gemimize zarar vermişlerdi. Hepimizi geminin içine doldurdularında da psikolojik işkenceye devam ettiler. 3 kişilik yere 6-7 kişi oturtular. Bütün camları kapattılar ve klimaları açmadılar.Bu şekilde bizi zorla İsrail'e götürdüler. Yolculuk 8-9 saat civarına yakın sürdü. Bu süre zarfında sürekli hakaretlere maruz kaldık. Tuvalet ihtiyacımızı gidermemize izin vermiyorlardı. Su içmemize izin vermiyorlardı. İçimizde şeker hastaları vardı, bunların ilaçlarını almasına bile izin vermiyorlardı. Tuvalete gitmek isteyenleri yerlerine iterek alaycı bir şekilde “One Minute” diyorlardı.

Sonrasında gemiden bizi tek tek çıkarttılar. Bir çadıra götürdüler. Burada zorla parmak izimi aldılar, defalarca fotoğrafımı çektiler. İbranice yazılmış kağıtlar imzalatmaya çalıştılar. İmzalamazsan aileni, ülkeni bir daha göremezsin gibi tehditlerde bulundular. Sorgu için bir çadıra götürdüler. Aşağılayıcı şekilde aradılar. Makatımı bile kontrol ettiler. Cebimdeki her şeyi aldılar. Cüzdanımda Gazze'de kullanmak için 4000\$ vardı. bunu alıp geriye 2500\$ verdiler. Yani 1500 Dolarım alındı verilmedi. Burada 4000\$ vardı paramı verin dediğim için bir İsrail askeri bir şeyler diyerek gelip bana yumruk attı.Sonra beni iki kişilik hiç camı olmayan hücre arabayla hapishaneye götürdüler. Burada da klimayı en soğuk seviyeye getirmişlerdi. Hapishaneye gittiğimizde çok yorgundum ve susamıştım. Bana inanılmaz acı bir su verdiler, içmeyi reddettim. Keyfin bilir susuz kalırsın dediler.Sonra Türkiye'den uçaklar bizi almak için İsrail'e geldi. Hapishaneden havaalanına otobüsle götürdüler. Bu sırada yol boyunca yanımıza gelen sivil araçlardan çok ağır küfürler işittik. Sürekli

hareketlerle bize hakaret ediyorlardı, cinsel organlarını gösteriyorlardı. İsrail askerleri havaalanında bize saldırmaya başladı. Bir arkadaşımın kaburgası kırıldı, bir arkadaşımın dişi kırıldı, birçok arkadaşımın da kafası gözü yarıldı.Uçağa bindikten sonra bir kişiyi bile bırakmadan dönmek için saatlerce bekledik. Bizim bekleyeceğimizi bildikleri için bazı arkadaşlarımızı vermediler. Yaklaşık 15 saat bekledikten sonra İstanbul'a geldik.Hiçbir elektronik eşyayı vermediler. Nokia 5800 cep telefonum, Nikon D80 marka fotoğraf makineme, Toshiba satellite a300 laptopuma, Toshiba marka 1.5 TB Harddiskime el koydular. Bavulumla birlikte gelen sadece kıyafetlerimdi. Onların da üzerine bevletmişler, tükürmüşler. Kullanılamaz halde olduğu için hepsini atmak zorunda kaldım.Orada yaşadığım şeyler o kadar ağır şeyler ki, üzerinden 1 ay geçmesine rağmen doğru düzgün uyuyamıyorum. Hıçkırıklarla ağlayarak uyanıyorum, Sosyal yaşantım neredeyse sifıra indi.Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D dedi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
30/06/2010